

peti
element

Putovanje u Cjelovitost

Za Deana.

Peti element: »kvintesencija«

Kvintesencija (etimološki: lat. quinta – peti, i essentia – esencija, bivanje) alkemičari kvintesenciju zovu i eter ili æter, a predstavlja ono od čega je sastavljen čitavi Kozmos.

Peti element je esencija svih živih bića i sve energije koja postoji u svim prostorima, u svim vremenima i na svim razinama postojanja.

Nevidljiv je fizičkom oku, ali je esencija svega što postoji.

ZAHVALE

Mnogi su zaslužni za nastanak ove knjige. Želim se zahvaliti mojem suprugu Deanu na bezuvjetnoj podršci, ljubavi, neprekidnoj vjeri i »držanju prostora« da se ova knjiga napiše. Tvoja mudrost je drevna, a srce izvorno i čisto – ovu knjigu posvećujem Tebi.

Hvala Leni, mojoj kćeri, koja je mnogo više od djeteta. Ti si vodenjački Buddha koji živi svoju istinu hrabro i potpuno prirodno. Hvala Ti što me nježno vraćaš na ono što je važno: unutarjni mir i suosjećanje.

Hvala nevidljivim Kozmičkim Pomagačima što me daruju frekvencijom Posrednika između Svjetova. Posrednici između Vidljivog i Nevidljivog Svijeta služe kao prevoditelji Kozmičke Istine iz neizgovorljivog Srca Stvarnosti. Duboko sam zahvalna što sam dobila zadatak biti Posrednicom na frekvenciji (u vremenu i prostoru) onih koji komuniciraju na slavenskim jezicima. Jezik nosi zajedničku vibraciju onih koji njime komuniciraju. Slavenski jezici bliski su nasljednici *sanskrita*, drevnog svetog jezika koji je mnogo više od jezika – on je kôd Kozmičke Istine. Slavenski jezik kojeg sada čitate zadržao je veliki dio svoje izvorne vibracije, koja je mistična, duboka i intimno bliska Srcu. I više od toga: sâmim *slušanjem* (i čitanjem kao oblikom slušanja) vibracije Kozmičke Istine izgovorene na slavenskom jeziku, nešto u nama se automatski transformira, iscjeljuje i oslobađa. Zovem to jezikom Svjetlosti koji momentalno reže kroz ignoranciju i tamu i oslobađa um.

Duboka zahvalnost ide svima čiji su komentari, kreativno izražavanje i entuzijizam bili dio oblikovanja i rađanja ove knjige. Sam put nastanka

ove knjige prepun je junaka i junakinja koje sam imala radost upoznati tijekom svojeg Putovanja. Njihove sudbine obogatile su me i blagoslovile na bezbrojne načine. Hvala svima koji ste se otvorili i dopustili mi da uđem u najintimnije dijelove vašeg Srca i što ste se pokazali nevinima i divnima kakvi *jeste*. Na taj način smo se ponovno kroz naše otvoreno Srce zaljubili u Život. Svi ste moji učitelji i prijatelji. Sada vidim koliko je sve jednostavno: svi smo mi Cjelina. Hvala zajednici koja se prirodno stvorila oko učenja koja prolaze kroz »moj« kanal. S dubokom zahvalnošću primam svaku vašu poruku, pohvalu, ohrabrenje i ljubav. Ova knjiga je napisana kao odgovor na vašu energetske narudžbu, u najvećoj milosti i zahvalnosti.

Hvala Kozmičkoj Stvarnosti što je svjetleća, dobronamjerna i beskrajno, nevino zabavna. A sada, oslobodimo Sebe!

SADRŽAJ

ZAHVALE	9
PREDGOVOR.....	13
UVOD.....	17
JUNAKOVO PUTOVANJE	17
ZATVOR SIGURNOSTI.....	24
GDJE SMO SADA?	27
UMJETNOST PODNOŠENJA.....	34
PROMATRAČ	37
DIREKTNO ISKUSTVO	45
JASTVO, STVARNOST	48
SJEDALO PROMATRAČA.....	49
ODRASTANJE U NAOPAKOJ ZEMLJI	51
ULAZAK U NEPOZNATO: TKO VI MISLITE DA JESTE?	61
VAŠA PRIČA	61
NE POSTOJE ORIGINALNE MISLI	63
SKIDANJE DO GOLA: TKO VI NISTE?	69
VI NISTE VAŠ GLAS U GLAVI	70
UPOZNAJTE INTERPRETATORA.....	77
PODIJELJENOST GLASA U GLAVI.....	84
MISLI NISU NAJVAŽNIJE.....	89
JASTVO	97
LIJEVA I DESNA SVJESNOST.....	102
LIJEVI UM	105
DESNI UM.....	114
IZNAD MISLI.....	123
ILUZIJA KONTROLE.....	129
KADA SLUŠATI UM?	135
VI NISTE SVOJI PROBLEMI.....	144
PRIHVAĆANJE.....	155
SAMOPROMATRANJE	157
TKO SAM JA?	165
VAŠE IZVORNO LICE.....	172
VI NISTE SVOJA PRIČA	177
BIVANJE ONIM KOJI JESMO	181
KONCEPTI VS. DIREKTNO ISKUSTVO.....	187
SVJETLEĆI UM.....	194
POISTOVJEĆENJE S ULOGOM.....	199

BUĐENJE JE PROMJENA FOKUSA.....	202
MUDRAC DOPUŠTA SVEMU DA DOLAZI I ODLAZI.....	209
MAYA.....	213
PORUKA SRCA.....	215
EGO.....	219
KAKO EGO GOVORI.....	222
USPOREĐIVANJE S DRUGIMA I GOMILANJE.....	225
EGO I ULOGA ŽRTVE.....	229
NAJČEŠĆE IZJAVE EGA.....	232
EGO NIJE OSOBAN.....	235
DRAMA.....	237
SAMSKARE.....	241
OTVORENO SRCE, OTVORENI UM.....	246
BITI BEZ OTPORA.....	249
OTPUŠTANJE SAMSKARA.....	254
SAMSKARE U ODNOSIMA–PRIMANJE PORUKE OD GLASNIKA.....	259
SVAKODNEVNA PRAKSA OTPUŠTANJA.....	268
OSVJEŠTAVANJE KROZ CIKLUSE NEGATIVNOSTI.....	273
KONTROLA.....	280
STRAH.....	284
NE VJERUJTE SVEMU ŠTO MISLITE.....	289
BEZNADNO JE ŽELJETI DRUGAČIJU STVARNOST.....	294
PRIHVAĆANJE.....	298
TRI VRSTE POSLA.....	302
PRESTANITE BJEŽATI OD ŽIVOTA.....	304
UPOTRIJEbite SVOJE TAJNE MOĆI: DOPUŠTANJE I OTPUŠTANJE.....	309
ČETIRI STANJA POSTOJANJA.....	315
SMRT EGA (TAMNA NOĆ DUŠE).....	323
PRISUTNOST.....	329
AKO NIJE SADA, DA LI JE UOPĆE?.....	335
NITKO NAM NE BROJI BODOVE.....	342
NE-DUALNOST.....	345
CIKLIČNOST.....	350
TAO ILI TAJNA SREDNJEG PUTA.....	357
NULTA TOČKA.....	359
NEPOMIČNI CENTAR KOJI SE POMIĆE.....	363
SVAKODNEVNI ŽIVOT MUDRACA: CIJEPAJ DRVA, NOSI VODU.....	370
POVRATAK.....	379
PROBUĐENO DJELOVANJE – KOJA JE VAŠA SVRHA?.....	382
PLANIRANJE BUDUĆNOSTI.....	387
SLUŽBA KROZ AUTENTIČNO IZRAŽAVANJE.....	389
ODNOSI S „DRUGIMA“.....	396
ULOGA ŽRTVE.....	399
ŠTO S ONIMA KOJI „SPAVAJU“?.....	404
ONO ŠTO JEST - JEST.....	408
SLUŽENJE PRIRODI I ZEMLJI.....	410
ŠTO JE DUHOVNO BUĐENJE ZAISTA?.....	412
PETI ELEMENT: KRAJ ILI POČETAK?.....	417

PREDGOVOR

Dobro došli na vaše Junakovo Putovanje! Vi ste ga sami odlučili poduzeti i upravo ste učinili prvi korak uzevši ovu knjigu u svoje ruke i u svoj svijet. Hvala Vam na tome. U ovoj knjizi poduzet ćemo zajedničko Putovanje prema vašem Jastvu. Znači li to da vi niste svoje Jastvo pa morate putovati do njega? Nipošto. Vi već jeste savršeni i cjeloviti, ali to uglavnom ne vidite jer morate ponovno progledati svojim unutarnjim vidom kako biste se zaista vidjeli. Zato poduzimamo Putovanje »natrag« prema samome Sebi – da bismo otvorili svoje drevne oči i uvidjeli svoju pravu prirodu. Sve riječi u ovoj knjizi nisu ništa drugo doli ogledala vašeg božanskog Jastva. U svojoj skrivenoj biti svi znamo da smo vječna Božja djeca (djeca Kozmosa), ali ego pokušava održavati odvojeno stanje kako bi ostao na životu. Međutim, varke ega možemo prozreti i to je moja namjera u ovoj knjizi.

Od samog početka, ovaj život nije imao smisla. Dok sam bila dijete, nisam mogla razumjeti zašto se ljudi pretvaraju da ne vole jedan drugoga i zašto pričaju neistine o nevinoj i savršenoj stvarnosti. Pitala sam se što ne valja sa svijetom, zašto se ljudi ponašaju kao da su sami, odvojeni, nevoljeni? Kad sam malo porasla, mislila sam da mi je puklo srce od toga čemu sam svjedočila – svugdje sam vidjela samo patnju. Pomalo se i moje srce zatvorilo i ja sam sama postala sebi patnja. Povjerovala sam da nešto sa mnom nije u redu i da je život težak a svijet opasno mjesto. Patila sam i venula za stanjem unutarnjeg mira i cjelovitosti koje sam osjećala kao dijete. To je moja priča. Nije drugačija od vaše. I neizmjerno sam joj zahvalna, jer me motivirala da se otisnem na Junakovo putovanje. Željela sam, morala sam ponovno pronaći zakopani dio sebe: svjetleće dijete koje prvenstveno vidi

očima Srca. Tražila sam Peti element. Nezaustavljiva i divlja znatiželja, te žeđ za odgovorima i oslobođenjem od patnje, vodile su me kroz mnoga učenja i iskustva. Mislila sam da napredujem, jer sam uspjela uljepšati svoju sliku o sebi. Ipak, ništa nije moglo trajno ukloniti duboki unutarnji osjećaj praznine, samoće, odvojenosti i napuštenosti. Uljepšavanjem slike o sebi samo sam ukrašavala zidove svoje mentalne tamnice, jer sam i dalje tragala za odgovorima u umu, ne vidjevši da je upravo ondje nastao problem. Tada sam si priznala poraz: ništa ne pomaže. Patnja se uvijek vraća, ma što god pokušala. Shvatila sam da se moram suočiti s ultimativnim čuvarem vrata: egom. Shvatila sam da se moram suočiti s maskom za koju sam mislila da sam ja sâma. No, činilo se da me ta maska dotada održavala na životu! A ipak, bilo je jasno da mora biti uklonjena i to trajno. Jer, sve ukazuje na to da ne postoji odvojeni „ja“. Ego je iluzija. Morala sam odlučiti kojim ću putem dalje: naizgled onim lakšim, koji čuva komfornu zonu, ili onim (naizgled) težim, koji traži od mene da »izgubim« sve. U mojem srcu nikada nije bilo sumnje koji ću odabrati. Sve što sam mislila da jesam rastočilo se kao dim i razotkrilo mi blistavost moje prave prirode. Naše prave prirode. Ako sam mogla ja, možete i Vi. I nije bio teži put. Put do Srca nije i ne može biti teži put! Istina u Srcu nadilazi sve jezike, duhovna učenja, religije i sustave. Ona je vječno u Vama, s one strane vremena, prostora i materije. Isijava svjetlost koja premošćuje um i uklanja zidove tamnica ega koje nam ne dopuštaju da uvidimo svoju božansku prirodu.

Peti element jedan je od mnogih darova Kozmičke Stvarnosti kojima sam blagoslovljena tijekom Puta. Time ne pripisujem sebi zasluge za riječi ove knjige. Zahvalni sam Posrednik između vidljivoga i nevidljivoga, a posredovanje moja je nagrada. Obožavam ljude i život. Neizmjerno sam uživala u istraživanju, učenju i savladavanju izazova na Putu, a ova me knjiga pronašla kao kanal kroz kojeg Kozmos želi izreći Kozmičku Istinu. Ovdje služim kao vaš vodič, koji se pojavljuje u pravom trenutku, baš onda kada vam treba vodstvo za sljedeći *veliki* korak. U drugim vremenima (koja su isto ovdje i sada), vi ste moj vodič. Vi jako dobro znate putovati, nije vam ovo prvi put. Putujemo zajedno od nastanka svijeta. Mi smo svi ljubavnici iste Stvarnosti.

Peti element je knjiga koja govori o jednostavnim i svima dostupnim Kozmičkim Istinama, no to ne znači da ju je lako čitati. Trebati ćete ju

čitati polako, odlagati je i kontemplirati i meditirati nad pročitanim. I najvažnije: sve što pročitate su putokazi za VAS, a vi ih trebate iskoristiti u vašem jedinstvenom iskustvu. Ne vjerujte meni, već vidite sami za sebe. Eksperimentirajte bez straha sa svime što pročitate – pronaći ćete toliko iznenađenja i hrabrosti u sebi da više nikada ne morate brinuti da li ste na dobrom Putu. Iako se istina često doima izazovnom ili čak nedostižnom, imam dokaze da je dostupna svima. I sama sam duboko spavala snom komfornog, ali iluzornog života odvojenog, »malog ja«. A onda sam otvorila oči i vidjela pravu prirodu Kozmičke Stvarnosti koja je dobronamjerna. Vratila sam se Kući. Napravila sam puni krug na svojem Putu i sada je vrijeme da podijelim s drugima blaga koja sam pronašla. Činim to s dubokom poniznošću i zahvalnošću prema svakom biću. I dalje putujem. Štoviše, ne planiram nikada stati s Putovanjem, odnosno otvaranjem svojeg uma i srca. Našeg zajedničkog uma i srca. Jastvo ne zadržava sâm sebe od sjaja, stoga je istovremeno davatelj života sebi i njegovatelj drugima. Jednom kada se oči otvore, sve u što žele pohlepno gledati je još otvorenih, svjetlećih očiju.

Iako ćete u ovoj knjizi naići na spominjanje Krista, Buddhe, Zena, Taoa te ne-dualnih učenja s Istoka, nije mi namjera identifikacija ni s jednim duhovnim učenjem, pravcem ili religijom. Jednako tako, nisam astrolog, Human Design ni duhovni učitelj, iako su to sve etikete koje mogu ispričati u priči o sebi kada se opisujem. Svrstavanje bilo kojeg znanja ili čovjeka u kategorije, iako je vrlo praktično, čak i čini život zabavnim, ne može izreći esenciju onoga što JEST. Kategorizacijom pokušavamo Kozmos rascjepkati u manje komadiće. Kao da pokušavamo cijelo nebo zapakirati u malu kutiju. Vi ste, kao i ja, bezgranični poput neba i naša prava priroda su čista Radost, Ljubav i Mir. Na razini ove Igre, ja sam Marina Bitorajac: žena, majka, supruga, tumač energije, duhovni tragač, i Posrednik između Svjetova. Ovu knjigu napisala sam iz duboke ljubavi i suosjećanja, s brižnom namjerom pomaganja svima koji žele odustati od patnje nametnute egom. Onima koji žele odustati od borbe sa Stvarnošću te doživjeti istinsku Ljubav, trajan Mir i Radost. Onima koji žele vratiti svoj um Kući. Ti si jedan od njih, dragi čitatelju.

I ovo je moja molitva za tvoje (naše) Putovanje:

Dragi čitatelju,

*Neka se Tvoje Srce otvori širom u Bezuvjetnoj Ljubav.
Neka Tvoj Um bude svjetleći, bezgraničan, čist i miran.
Neka Tvoje Tijelo bude hram tvojoj Božanskoj Esenciji.
Ja sam Kozmički Portal.*

Sada i ovdje, uđi.

UVOD

JUNAKOVO PUTOVANJE

Tko smo mi? Zašto smo ovdje? Zašto patimo?

Čovjek se bavi ovim pitanjima od sâmh početaka postojanja: filozofi, gurui, znanstvenici i umjetnici pokušavali su dati odgovore, a traži ih i onaj koji ne zna da traži.

Pozivam vas na najvažnije Putovanje na koje se ikada možete otisnuti. To je putovanje do Sebe – svoje prave prirode ili Jastva. Na tom ćete putovanju tražiti odgovor na najvažnije pitanje koje ikada možete postaviti samome sebi: Tko sam ja?

Za ovo putovanje nisu vam potrebna nikakva prethodna znanja, učenja, vjerovanja, pripreme ni tečajevi. Nije vam potrebno ni znanje psihologije, astrologije, šamanizma ili medicine. Neće vam trebati religija, čak ni duhovnost. Neće vam trebati nikakva teorija ni znanje. Umjesto toga, okrenut ćete se jedinom izvoru koje ima izravno, iskonsko iskustvo u ovoj temi. Okrenut ćete se najvećem stručnjaku koji sakuplja živa, direktna iskustva u vašem životu oduvijek i svakoga trenutka vašeg života: **sâmome sebi**. Vi ćete postaviti pitanje »Tko sam ja?« i propitati prirodu toga tko vi zaista jeste. Samo vi možete pronaći odgovor na ovo veliko, najvažnije i prosvjetljujuće pitanje. I ne samo da vam ne treba ništa više od onoga što već imate (sebe samoga), već vam ne trebaju niti nikakva putovanja, posebne vježbe, planovi napretka, dvanaest koraka ni mentalne

mape. Odgovor(e) ćete pronaći u svojem svakodnevnom iskustvu. Nije li to oslobađajuće? Ne treba vam ništa osim namjere da se vratite Kući. **Vi zaista jeste početak i kraj svojega svijeta i najveći stručnjak u življenju svojega života.** Učitelji nam mogu pokazati u kojem smjeru da krenemo, ali mi sâmi moramo poduzeti ovo putovanje.

Dosad su mnogi prepoznali zajedničku okosnicu o kojoj pripovijedaju svi drevni mitovi i legende, a to je **mitsko putovanje junaka iz opskurnosti u cjelovitost.** O tome govore, osim mitova i legendi, tarot karte u Putovanju Lude kroz karte velike arkane i Danteova »Božanstvena komedija«, a u novije doba najistaknutija su učenja Carla G. Junga i Josepha Campbella. Campbell je taj mitološki put (kojeg svi poduzimamo) nazvao *Junakovim Putovanjem* (engl. *Hero's Journey*), a Carl G. Jung *procesom Individuacije*. Radi se o arhetipskoj, epskoj priči u kojoj se običan čovjek ujedinjuje s božanskim i spoznaje da nije običan čovjek već Jedno sa božanskim. I svi mi tu priču živimo, ali čini se da u moderno, »civilizirano« vrijeme **patimo od nestašice simbola u našim tehnološki potkovanim životima.** Nedostaju nam mudraci, vodiči, mudraci i šamani da nas vode kroz naše Junakovo Putovanje. Nedostaju nam putokazi. Ljudska bića trebaju viziju svega – vremena, prostora i Kozmosa. Pitamo se tko smo, odakle smo došli i kako smo nastali, koja nam je svrha, gdje je naše mjesto u cijeloj kozmičkoj shemi. Ukratko, trebamo viziju Kozmosa – našu osobnu kozmologiju. Trebamo smisao.

Svaki čovjek rođen je s jednom jedinom istinskom svrhom: **da pronađe svoje istinsko Jastvo.** To ne znači da smo negdje izgubili svoje Jastvo to je nemoguće. Ali, **izgubili smo kontakt sa svojim pravom prirodom programiranjem na površinsku percepciju svijeta.** Tom smo programiranju svi podvrgnuti od trenutka kada smo se rodili. Gotovo sve mitologije sadrže priču o junaku, božanskom djetetu koje je odvojeno od roditelja i odgojeno kao obično dijete, bez spoznaje o svojem pravom identitetu.

Tko sam ja?

Pitali su se to Kralj Artur, Mojsije, Odisej, Herkules, Buddha, Krist, Muhamed, Lao Tzu i mnogi drugi. Istu ideju pronalazimo u modernim filmovima i romanima od kojih je najpoznatiji arhetipski lik junaka Lukea Skywalkera iz »Ratova zvijezda«. Superheroja nam ne nedostaje ni u modernoj kulturi, a svima je iduće zajedničko: **svi oni traže svoj pravi identitet, a sâma potraga ili Put dovede ih do otkrića velike moći unutar njih sâmh.** Na Putu se, jasno, Junak nađe u raznim situacijama, od kojih su mnoge izazovne i veliki testovi snage, no istovremeno su to i ključne etape za rast i zreljenje samog Junaka. Pored toga, tko bi zaista bio privučen putovanjem u kojem je sve mirno, lijepo i ništa se ne događa jer se svi slažu i sve je na svojem mjestu. **Izazovi su razlog zbog kojih vrijedi putovati zemaljskim životom.** A svi izazovi upućuju nas u istom smjeru: pronaći tko mi *zaista jesmo*.

Svi smo mi zaboravili svoj pravi identitet. Svi smo se odvojili od svoje prave prirode. Takva je priroda ove Igre na Zemlji. Mitologija je prepuna junakovih putovanja, jer se svi možemo poistovjetiti s junakom. Svi smo zaboravili tko smo i poduzimamo svoje Putovanje kako bismo se pronašli. Gdje god jesmo na Zemlji i tko god da jesmo, naposljetku imamo isti zadatak: saznati tko smo. A život sâm *jest* naše Junakovo Putovanje natrag u cjelovitost.

Junakovo Putovanje možemo zvati i Individuacijom, kako je ovaj proces nazvao Carl G. Jung. Individuacija je proces realizacije stanja duhovne i psihološke cjelovitosti. Drugim riječima, **na Junakovo Putovanje krećemo, jer se doživljavamo fragmentiranima, necjelovitima, kao da nam nešto suštinsko nedostaje.** I nedostaje nam – jer ne znamo tko zaista jesmo. Iako znamo da imamo fizičke roditelje, mi poput siročadi tragamo za svojim kozmičkim porijeklom. Tijekom Putovanja poduzimamo akcije na samome sebi koje nas kroz direktno iskustvo savladavanja izazova vraćaju u stanje cjelovitosti. Ono što se na početku činilo potrgano i fragmentirano u nama, postaje ujedinjeno. Izranjamo kao jedinstvena individua koja u potpunosti prihvaća sebe i svijet.

Jedno smo sa svime. Potpuno smo autentični i prigrbljujemo svoju sudbinu. Budimo se iz sna o malom čovjeku i utjelovljujemo svoju

jedinstvenost - Jastvo. Junakovo Putovanje ili Individuacija proces je buđenja svoje prave prirode. Neki to zovu i buđenjem ili prosvjetljenjem. Kako god zvali ovo Putovanje, ono je prava svrha svakog čovjeka.

Svako Junakovo Putovanje ima nekoliko etapa, a započinje **pozivom na avanturu** – osjećajem da je nešto na rubu velike promjene. Još ne znamo što je to, ali **zove nas nepoznato**. S obzirom da ego pruža otpor promjenama i nepoznatom, postoji opasnost da se uopće ne otisnemo na svoje Putovanje pa je često u ovoj (prvoj) etapi prisutan strah i poriv da se oglušimo na poziv svojeg Jastva. Bojimo se da ćemo izgubiti svoj »normalni svijet« i druge ljude, posao, zdravlje, razum. No, kako to često biva, netko ili nešto se slučajno pojavi i gurne nas na Putovanje. To može biti neka knjiga, osoba, mentor, san, sinkronicitet ili čak traumatični događaj, koji vam pokazuje da zaista postoji viši poredak i smisao kojeg još ne vidite, ali možete naslutiti da vas nešto veće i nevidljivo potiče da krenete na Putovanje. Kako god bilo, ne možete više ostati u starome, ma koliko bilo sigurno. Nešto u vama gori da sazna više o sebi. Otisnete se na Putovanje i ujedno prelazite prvi prag, a to je **ulazak u nepoznato**. Ubrzo se podižu strahovi, vezanosti, traume i potisnute emocije koje ste skrivali od samoga sebe unutar komfora vašeg svakodnevnog, običnog života. Ali više nema natrag. Most preko kojeg ste prešli u nepoznato srušio se iza vas. Uzeli ste pilulu koja vodi na put bez povratka. Ova etapa često se opisuje kao boravak u trbuhu kita – prepoznajete da ste zašli u sferu onoga što ste htjeli izbjeći cijeloga života. Ali, to što izbjegavate istovremeno vas guši te drži malenima i u strahu. Iako vam nije svejedno, poriv za otkrivanjem istine je jači, pa nastavljate dalje.

Sljedeća etapa na Putu je **inicijacija**. Tu se odvija najveći dio Putovanja, a sastoji se od mnoštva testova, iskušenja i žrtvi koje poduzimate (žrtvujete samo dijelove ega). U ovom dijelu Puta susrećete **druge ljude** od kojih su neki pomagači, prijatelji, suradnici i bezuvjetna podrška kada vam je najteže. Drugi predstavljaju likove u ulozi neprijatelja, sabotera, zlih i zavidnih persona, koji vas ne podržavaju, uvijek vas iznova naljute, rastuže ili optuže, a sve kako biste VI riješili vlastite nesvjesne priče koje vezujete uz njih. Svi oni traže da ih prihvatite, a potom možda neke od njih i napustite. Na Putu često bude i zaljublivanja i mnogih drugih iskušenja. Ta su iskušenja u obliku želje da odustanemo, vratimo

se starome, pokleknemo i krivimo druge, krivimo sebe kako nam ne ide, ne vjerujemo u svoju snagu i nemamo povjerenja u Putovanje. Također, tu je i dio **borbe s vlastitim ovisnostima (samskarama)**, ma kakve one bile. Čeka nas i opraštanje roditeljima, autoritetima i svima onima koje doživljavamo kao autoritete, i općenito **izravnavanje karmičkih računa kroz opraštanje**. To je konfrontacija s ultimativnom moći »izvan nas«, koje smo se dosad bojali. **Svi vanjski bogovi (i demoni) moraju pasti jer mi moramo postati nositelji vlastite odgovornosti za svoje iskustvo**. Tako siroče u nama odrasta, sazrijeva kroz iskustvo i postaje mudro. Sva iskustva, iskušenja i otpuštanja koja smo tijekom Puta poduzimali trajno nas mijenjaju, stružu sa nas nepotrebne ego maske i ruše zidove našeg zatvora, sve dok ne ostane samo naša prava, čista priroda. Kroz Putovanje, sve više postajemo **bogoliki**, što znači da počinjemo utjelovljivati svoju **pravu prirodu**. A to nas vodi do trenutka pronalaska **mira u sebi** manifestiranog kao prihvaćanje Stvarnosti i bivanja u harmoniji sa svime što jest. Možemo reći da smo pronašli Sveti Gral, alkemijski Kamen mudraca, Peti element. **Jedini način da dođemo do Boga jest da ga utjelovimo**.

Iako se ova etapa čini kao posljednja, naš Put nije gotov, jer preostaje još **povratak kući**. Moramo se iz pronađenog mira »vratiti« u svakodnevni svijet u kojem ćemo taj mir morati uspostaviti među onima koji još »ne vide«. I ne samo to, sada je naš zadatak dijeliti mudrost koju smo stekli na Putovanju s drugima kojima treba prijateljska ruka i svjetlost u tami na njihovom Putovanju. To je dio naše svrhe. Tu ćemo možda ponovno pružati određeni otpor kao i na početku Putovanja jer bismo radije ostali u svojem miru i ne miješali se sa svime onime što nam ljudi svijet nudi. No, ponovno nam dolazi u pomoć netko ili nešto »izvana« i potiče nas da dijelimo ono što smo pronašli Putem kao svoju pravu prirodu. Naposljetku, pristajemo služiti drugima i dijeliti svoju mudrost koju smo stekli, jer ništa drugo nema smisla. Postajemo Majstor oba svijeta. **Postaje nam ugodno »biti mi« u svjetovnom i duhovnom životu, čak ih više ni ne razlikujemo**. Svjetovno jest duhovno, duhovno jest svjetovno. Tada, život postaje vječni ples koji pleše kroz nas. Plesač i ples postali su jedno. Osjećamo slobodu uživati u svemu što se zbiva. Nema više straha od

smrti. Jedno smo sa svim životom.

Za vaše Junakovo Putovanje kojemu je cilj pronalazak vlastite prave prirode ne treba vam ništa osim vas samih.

Ne nosite ništa sa sobom. Dapače, preporuča se da putujete lagano. Rekla bih vam da je najbolje da se odmah skinete do gola i ostavite iza sebe sve svoje misli i koncepte o tome tko vi jeste i što je duhovnost. Za sada vam ništa od toga neće trebati. Također, nije važno koje ste knjige pročitali, ni koje tečajeve i edukacije ste prošli. Zanima nas samo vaše iskustvo toga kako je biti vi – kako je biti onaj koji *jeste*. Dakle, zanima nas vaše iskustvo postojanja ovakvi kakvi jeste, u tijelu, sada i ovdje. Ne tražimo vaše znanje ili misli o realnosti, već vaše direktno, izvorno iskustvo Stvarnosti. Kao da ste sada sletjeli na Zemlju i istražujete nevinim očima kako je to biti vi, ovdje gdje vi jeste. Bez onoga što su vas naučili da vidite i mislite, već samo iz vlastitog iskustva. Jer, nitko drugi ne može biti vi, zar ne? **Vi *jeste* najveći stručnjak u svojem životu, iako vam se ponekad činilo drugačije.** Nitko drugi ne može znati što je za vas najbolje, bez obzira o kome se radi. Samo vi možete biti vi i imati svoje jedinstveno iskustvo. Ovo je vaše Putovanje i nemoguće je da budete neuspješni na njemu. To je zato jer ne možete biti neuspješni u tome tko vi zaista jeste (iako možete *misliti* da ste neuspješni). Junakovo Putovanje zove se tako jer već jeste junak. **Rodili ste se u ljudskom tijelu s automatskim zaboravom o tome tko vi jeste.** Sve što možete činiti dok ste »u tijelu« jest otkrivati vašu pravu dubinu i moć, a oni su uvijek u vama. To je velika stvar. Mnogi ljudi prožive cijeli život bez da otkrijusvoju pravu prirodu zbog straha od nepoznatog. Taj strah je, naravno, neutemeljen, ali dok se ne suočimo s njime, nećemo to znati.

Kao što sam rekla, ne možete doživjeti neuspjeh na ovom istraživačkom putovanju, jer *vi već sada jeste Jastvo* – čista, vječna svijest u svim vremenima i svom prostoru. **Uvijek ste bili i bit ćete vječna svijest, a sada je vrijeme da to i uistinu živite, a ne samo teoretski shvaćate.** Junakov Put je put življenja čarolije kako je to biti vi! Nitko drugi ne može biti vi, i vrijeme je da postanete svjesni kako Kozmos strpljivo čeka da uvidite da ste baš vi oči, uši i tijelo čitave Stvarnosti. Vi, baš vi! Pođite na putovanje otkrivanja vaše prave prirode iznad ograničene, mislima zatočene percepcije ega i otvorite svoje drevne oči u stanje unutarnje slobode.

Zapravo, vi već znate kako pronaći sâmoga sebe, samo vam je odvučena pažnja u drugim smjerovima od trenutka rođenja u ljudskom tijelu. Svijet vam je »prodao« svoju priču: *Ti si malen, sam, u neprijateljskom svemiru slučajnosti. Ne vrijediš dok se ne dokažeš i moraš se bojati autoriteta. Moraš postati nešto što nisi jer ovako nisi dovoljno. Život je težak. Život je patnja. Ljubav boli. Smrt je kraj.* Ništa od toga nije istinito. No, djeluje realno dok ne osvijestite tko zaista jeste, jer izgleda da ste vi jedan a svi drugi koji vas uvjeravaju u ove neistine – njih je mnogo. Jednom kada preusmjerite pažnju s ove priče kojom se Jastvo umanjuje u krhki ego, shvatit ćete ono što vam je bilo očito čitavo vrijeme: **ne samo da imate sposobnost pronaći sebe, već se i osloboditi. Nitko drugi to ne može učiniti za vas. Vi ste početak i kraj svojeg iskustva.**

Ova knjiga napisana je kao vodič na vašem Putovanju na kojem ćete strugati sa sebe sve što vas odvaja od istine tko vi zaista jeste, a što već osjećate u dubini vašeg bića. Skidati ćete sa sebe teške kovčege pune neistina o vašoj pravoj prirodi. Ova knjiga je putokaz u vašu najdublju unutarnju dimenziju, a riječi od kojih je sastavljena su samo smjerokazi koji pokazuju prema puno dubljoj Stvarnosti. Ove riječi napisane su jezikom svjetlosti. Znam jer su same istekle iz mene. Ja sam samo služila stavljanjem svoje baze podataka i svojeg tijela na raspolaganje. Napisana je tijekom najtoplijeg, plodnog dijela ljeta, u radosti i zanosu prirode, mira, potpune Ljubavi i predanosti. Napisana je za mene, za Vas, na Nas, za Jedno koje jesmo. Pisanje ove knjige duboko je transformiralo moje biće. Zbog toga sam sigurna da će vam duboko zazvoniti i podsjetiti vas kako da nađete put kući. Kozmička Istina koja progovara kroz ovu knjigu čini transformaciju samim doticajem s njom – ona rezonira s vašom unutarnjom istinom. Iako je ovo duboko, intimno, unutarnje putovanje, efekte ćete itekako vidjeti u vašem »vanjskom« i svakodnevnom životu. Spremni ste. I još nešto prije nego krenete: nitko vam ne može biti uzor na ovom putovanju, jer je to vaš jedinstveni Put, a to znači da nitko nije prije vas išao vašim stopama. Zato se cijelim Putem oslanjajte samo na svoje iskustvo kako je to biti vi – ne možete pogriješiti jer niste sami, a niste niti neopremljeni!

Neka Vam je Blagoslovljen Vaš Put i obasjan Svjetlom naše zajedničke Svjesnosti!

ZATVOR SIGURNOSTI

Mitovi, legende i priče su divna stvar jer se obraćaju čarobnim jezikom metafore vašoj pravoj prirodi, Jastvu. Stoga što se obraćaju našoj intuitivnoj, emotivnoj, najdubljoj prirodi, te priče osjećamo kao istinu u nama. **Dobre priče mogu nas transformirati kada ih čujemo.** Ispričat ću vam jednu priču koja je na mene ostavila duboki dojam. Dosad sam je prepričavala mnogo puta s velikom ljubavlju i želim je sada podijeliti s vama.

Zamislite da ste neograničeni, otvoreni prostor. Nemate granica, nikakvih zidova, nema ničega osim prostora koji se proteže u svim smjerovima do beskonačnosti. Ništa vas ne ograničava, ne postoji vrijeme ni mjesto gdje morate biti. Jednostavno jeste. Lijepo vam je jer ste neograničeni. Mirni ste, potpuno lagani, u balansu. Ne morate nikuda stići, ništa postati nego ono što već sada jeste. U toj mirnoj i prirodnoj nesputanosti stvorite sada najljepšu prostoriju koju možete zamisliti tako da podignete raskošne zidove na tom prostoru. Stvorite i pod i strop. Vi ste sada u prostoriji koja je savršeno dekorirana, ispunjena namještajem i stvarima koje vam se sviđaju te stvaraju osjećaj ugone i harmonije. Sve je onako kako volite, po vašem ukusu. Mirni ste, radosno spokojni. Sve je onako kako treba. Boje zidova, stropa i svega ostaloga u prostoriji stvaraju vam ugodu. To su vaše omiljene boje od kojih se osjećate istovremeno mirno i nevjerojatno živo. Sve što trebate je u ovoj prostoriji. Stvara se pred vama kako vam zatreba. To je ono što vi jeste – sve je tu, savršeno, harmonično. Uživajte boraviti u svojoj prostoriji, zaljubljeni ste u taj osjećaj bivanja u njoj, mjestu na kojem je sve onako kako treba biti. Osim što... na jednom od zidova primjećujete veliki razrez. Ta pukotina rascijepala je predivne tapete i ispod njih sada nazirete cigle i beton koji počinju ispadati. Razderotina se svakim danom sve više širi dok ne postane rupa koja uništava ljepotu prostora i zbog nje se počinjete osjećati izloženo i uplašeno. Na drugoj strani rupe je tama i počinjete brinuti da bi kroz nju mogli ući demoni ili čudovišta. Počinjete se bojati za svoje stvari, pa ih sve sakupite i premjestite u dio prostorije najudaljeniji od rupe u zidu. To je sada za vas najsigurniji ugao prostorije. Sve manje se krećete slobodno, a sve više provodite vrijeme u tom najsigurnijem dijelu sobe. Gotovo čitavo vrijeme promatrate rupu. Strah i anksioznost postaju

vam svakodnevni pratitelji. Nemirni ste. Boje i teksture prostorije izgubile su svoju čar. Jednoga dana zapitate se postoji li netko također s rupom u zidu kao i vi. Zaključite da drugi nemaju rupu i da ste vi jedini s kojim nešto nije u redu. Ubrzo zaključite i da ste vi jedini koji ste potrgani i da se to ne može popraviti. Sve se slabije brinete o sebi i više se ne mičete iz svojeg sigurnog ugla. Odavno ste prestali pozivati ikoga u vašu prostoriju, jer se sramite. Ne želite da itko vidi da ste falični. Zatim pokušate popraviti rupu, ali popravak ispadne jednako ružan kao i sama rupa. Potom premjestite dio namještaja preko rupe kako bi je sakrili, no ni to ne pomaže jer vi znate što je iza. Pokušaji sakrivanja rupe uzrokuju da se počinjete osjećati poput varalice koji želi navesti druge da pomisle kako imate savršeno lijepu prostoriju iako vi dobro znate da nemate. Zbog toga se osjećate izolirano i gladujete za tuđom ljubavlju. Bojite se da će vas drugi otkriti. Živite u zatvoru.

Jednog dana vaša usamljenost postane toliko jaka, a želja za životom neizdrživa, pa odlučite riskirati i dublje ući u rupu. Iz rupe dolazi hladan zrak. Čini vam se i da čujete daleke zastrašujuće glasove, ali jednostavno ne možete više živjeti ovako. Strah vas je, no istovremeno se rađa i znatiželja. Nakon mnogo vaganja za i protiv, zaključujete da ovakav život nije vrijedan življenja i sakupite snagu da uđete u tamnu rupu da je istražite. Prvi puta kada napravite korak u tamu, preplave vas strah i osjećaji gubitka i beznađa, stoga se brzo povučete natrag u svoj sigurni ugao sobe. Ipak, ne možete sada posustati i svakog dana naučite bolje podnositi strah i nelagodu te činite jedan korak više kroz tamnu rupu. Sve do dana kada napokon hrabro stignete do kraja rupe i nađete se u hodniku. I hodnik je mračan, ali sada se puno manje bojite. Naučili ste proći kroz strah. Uočite da je hodnik prepun vrata, a svaka vode u drugu prostoriju. Svaka vrata vode u jedan novi dio vas sâmi. Otvarate prva i nađete se u golemoj spavaćoj sobi s kaminom i velikim prozorima, koji gledaju na veličanstvenu prirodu. To je prostorija u kojoj se odmarate i relaksirate. Druga prostorija je biblioteka s mnoštvom knjiga, od poda do stropa. To je vaš centar znanja u kojem možete dobiti odgovor na bilo koje pitanje – samo ga postavite u sebi i knjige se same otvaraju točno na pravom mjestu. Treća prostorija je poput velikog botaničkog vrta, prepuna ljekovitog bilja, životinja, leptira, boja i mirisa. Ovaj vrt vam služi za opuštanje i razonodu i kada god želite možete se

prošetati kroz njega ili se igrati sa životinjama. Tu se nalazi i vaša apoteka koja izgleda kao zbirka ljekovitih trava, pomada, ulja i kristala svij boja. Imate i izvor ljekovite vode koja liječi sve bolesti. Postoji i prostorija za druženje s obitelji i prijateljima uz jelo i zabavu. Mnoge prostorije su mjesta za vašu razonodu: možete se baviti sportom, vježbati vještine poput sviranja instrumenata ili bilo koje druge kreativne i inspirativne aktivnosti. Postoji i prostorija koja je vaš hram ili dvorac, zatim ona u kojoj možete putovati kroz vrijeme i prostor... Imate vremena do kraja života otkrivati što se sve krije iza vrata hodnika kojem ne vidite kraja. Sve su te prostorije iza rupe u zidu, a jedini način da do njih dođete jest da prođete kroz tamni dio i suočite se sa strahom i glasovima. Uspjeli ste jednom i možete ponovo. Zapravo, sada odlučujete urediti rupu u zidu tako da više ne izgleda kao pogreška. Čistite njezine rubove i postavljate mramorne stupove oko ulaza. Tako uređena i osvijetljena, rupa u zidu postaje portal. Ponekad će i dalje djeluje tamno, no vi sada znate što je iza te tame. Jednog dana shvatite da je rupa nestala, a vi slobodno provodite svoje vrijeme u svim prostorijama vašeg bića. Vaša svijest se otvorila toliko da obuhvaća sve. **Uvijek ste i bili sve, ali sada to i živite. Cjeloviti ste. Vi i Život ste jedno.** Shvaćate da nikada niste niti bili potrgani, falični ili manjkavi – samo ste povjerovali da je tako. Ali dok vjerujete u to da sa vama nešto nije u redu – to je za vas stvarnost.

Ova priča pokazuje nam osnovni motiv ljudskog života: ako želimo biti slobodni, moramo sami poduzeti prve korake k oslobođenju. Kada zaprimimo poziv na Putovanje, pružamo otpor zbog straha od nepoznatoga. **Ako želimo spoznati istinu o sebi, moramo se otisnuti preko granica poznatoga.** Moramo proći kroz tamu kako bismo pronašli ono što tražimo. Zapravo se radi o tome da moramo prijeći granice onoga što nam je poznato, a to nije nikada ugodno.

Prvi korak na Putovanju je priznati samome sebi da smo u zatvoru cijeloga života. To je zatvor satkan od neznanja o svojoj pravoj prirodi. Živimo unutar granica onoga što smo programirani da mislimo o sebi, svijetu i životu. Sva uvjerenja o sebi i stvarnosti koja su u nama potječu od programiranja. Mislimo da smo slobodni, ali dok se ne počnemo buditi, odnosno prelaziti granice poznatoga, ne postoje misli, emocije ni geste, a da su izvorno naše. Čije su onda? Od naših majki, očeva, djedova, baka, medija, učitelja, svećenika, kulture, znanosti.

A mislimo da smo to mi. Sve to je naučeno ponašanje, utisnuto u nas bez da smo znali da bivamo programirani. Mislite da je sve u što vjerujete vaše? Da su sve to vaše osobne misli, stavovi, uvjerenja? Vjerojatnije pripadaju vašim roditeljima, kulturi, čak i medijima. U nama žive tuđe misli, uvjerenja i emocije sve dok ne počnemo promatrati sâmoga sebe. Sve dok ne pogledamo što je to u nama što interpretira naš svijet. Ili bolje rečeno, **tko je taj u nama koji interpretira naš svijet?** Snažno reagiramo na tuđe istine i uvjerenja, misleći da smo mi ti koji imamo svoja, jedinstvena uvjerenja, misli i stavove, ali zapravo – imamo li?

GDJE SMO SADA?

Od postanka čovječanstva, ljudska vrsta razvila je mnoge paradigme i koncepte vezane uz prirodu onoga tko jesmo i što je život uopće. Postojeća paradigma određuje način na koji živimo, radimo, odnosimo se prema drugima, u što vjerujemo i smatramo smislom života. Trenutačna paradigma – prevladavajući pogled na svijet kojeg nas nauče čim postanemo dovoljno veliki da možemo učiti – jest falična na mnogo razina. A svi mi živimo unutar tih iluzornih koncepata i ne vidimo pored zdravih očiju da smo jedan organizam. Zapeli smo u *Mayi* – iluziji odvojenosti, zato možemo reći da spavamo.

1. Prva pogreška na kojoj je izgrađena današnja paradigma, a kojom smo svi hranjeni tijekom odrastanja jest: »**Trebamo biti normalni da bismo pripadali (čitaj: preživjeli).**« Svatko od nas je već u djetinjstvu programiran da se pokloni i pokori postojećoj paradigmi inače mu prijeti izbacivanje iz društva, osuđivanje i neprihvatanje. Uči nas se da budemo »normalni«. Ali, normalno nije uopće normalno, već je samo opće prihvaćeno. Želimo pripadati drugim »normalnim« ljudima. Bojimo se saznati tko smo uistinu, jer bi nas to moglo izopćiti iz plemena kojem pripadamo. Na svjesnoj razini se želimo individualizirati, ali našim genima teče uvjerenje staro koliko i čovječanstvo samo: da bismo preživjeli moramo pripadati. I na to smo programirani, stoga odmah možete odahnuti: niste vi krivi što pokušavate biti »normalni«. Tako

je priroda organizirala preživljavanje ljudske vrste. Ali, mi više ne živimo u svijetu preživljavanja! Mi smo došli živjeti cvjetanje ljudske svijesti! Ironija je u tome što nas autentičnost neće izopćiti, već će nas osloboditi. Međutim, biti autentičan zahtjeva određenu hrabrost ići svojim putem. Definicija »normalnog« prema rječnicima jest: konforman standardu, običan, uobičajen, tipičan, očekivan, konvencionalan, fiksna (nepromjenjiv), prevladavajući, standardan, svakodnevan, regularan, rutinski. U psihologiji, normalan je onaj koji je *približno prosječan u svim psihološkim karakteristikama kao što su inteligencija, osobnost ili emocionalna prilagođenost*. Hm, za sada nije previše privlačno, zar ne? Ali, nastavimo dalje. Sada bacimo pogled na definiciju najvažnije sile koja je zajednička svim živim bićima, planeti i Kozmosu - **evolucije**. Slažete li se da bez evolucije ne bi bilo... ničega? Definicija evolucije bila bi: promjena u nasljednim karakteristikama biološke populacije kroz generacije. Proces evolucije dovodi do bioraznolikosti na svakom nivou biološke organizacije. Evolucija se također koristi i za opis bilo kakve pozitivne, kontinuirane promjene u ljudima ili okolnostima. Ključne riječi su: pozitivna promjena i raznolikost. Stavite ih zajedno u rečenicu: **raznolikost uzrokuje pozitivnu promjenu - evoluciju**. Drugim riječima, radi se o tome da je netko drugačiji, a ne isti, odnosno »normalan«. Vidjeli smo da je »normalan« očekivan, uobičajen i prevladavajući. Glavni pokretač napretka, sila evolucije je sila promjene, uvođenja novih, drugačijih elemenata u postojeće stanje. Evolucija sigurno nema moto: *budi konformist – budi normalan i napreduj!* Vratimo se definiciji normalnog s početka. Vidite li igdje u toj definiciji riječi: kreativan, slobodan, jedinstven, drugačiji, inovativan, atipičan, napredan, fleksibilan, otvoren prema novome, vizionar, nesvakodnevan? Jer, to su sve predispozicije evolucije, kako osobne, tako i kolektivne. Ne želite sebi biti »normalni«.

2. Drugi mit i temeljna pogreška postojeće paradigme jest: »Svatko od nas je odvojen od drugoga, prirode i Kozmosa.« Ovaj mit zaslužan je za ratove, progone, nepravdu i sve ostale nepogode koje čovječanstvo izvodi u zaboravu da smo svi neodvojivo povezani u jednu organsku, Kozmičku

cjelinu. Ne postoji stvarna odvojenost, samo iluzorna. Nema odvojenosti između svakoga od nas i svega što postoji, odnosno Kozmičke Stvarnosti. Odvojenost između unutarnjeg i vanjskog je zamišljena, iako može djelovati realna, ali to je ne čini stvarnom. Također, unutar ove lažne paradigme, postoje i druge ideje koje nemaju temelje u Kozmičkoj Stvarnosti, a to su: čovjekova priroda je podijeljena na dobro/duhovno/više i loše/životinjsko/nije, čime se veliča um, a demonizira tijelo. Zatim, ideja da nemamo urođene vrline i dobronamjernost, već da smo rođenjem krivi što imamo »životinjske porive« koje treba kontrolirati. Tu spada i podjela na dobro i zlo.

3. Treći mit i temeljna pogreška jest: »Fizički svijet je sve što postoji.« Tradicionalna znanost tvrdi da ono što ne može biti izmjereno putem fizičkih osjetila ne postoji i nije stvarno. Posljedica toga jest da mislimo kako je sve što postoji fizičke prirode. To nas dovodi do sljedeće pogreške kada pomislimo kako je svatko od nas odvojen u svojem tijelu, jer nismo u mogućnosti vidjeti suptilniju, dublju Stvarnost. Naučeni smo gledati samo površne manifestacije, pa se iz ove pogrešne paradigme rađa svijet ljudi koji ne poznaju svoju pravu prirodu, već su ograničeni granicama svojih fizičkih osjetila. Poistovjećujemo se sa svojim tijelima, mislimo i emocijama zbog čega nastaje ego. Malo po malo i Maya, iluzija odvojenosti, koja stavlja koprenu na našu pravu prirodu, i eto nas u današnjem svijetu kojem vladaju ego, odvojenost, konkurencija, preživljavanje i materijalizam.

Naša osobnost je produkt mehaničkog programiranja tijekom djetinjstva (posebice u prvih sedam godina) kada smo bili u potpunosti otvoreni takvom modeliranju. Postoji istraživanje u kojem su se ispitanici trebali izraziti smatraju li da imaju svoju izvornu istinu i jedinstvene stavove. Svi su se izrazili pozitivno, odnosno smatrali su da »misle svojom glavom«. Međutim, ispalo je da nisu ništa novo, jedinstveno ili kreativno iznijeli u upitnicima pod pitanjima vezanim uz njihove stavove prema životu i svijetu. Dapače, uglavnom se radilo o istim, potpuno običnim, uvriježenim i onim, što bismo nazvali normalnim, *mainstream* mišljenjima, koja se plasiraju u medijima. **Znamo da »normalno« u društvu znači u potpunosti programirano.** Ispitanici su bili šokirani kada su uvidjeli da su gotovo svi izrazili ista uvjerenja, a mislili su za sebe da su posebni i drugačiji.

Kuda idem s ovim? U nama žive vjerovanja naših predaka i društvenog programiranja, a mi mislimo da su to naša osobna uvjerenja, i još gore: mislimo da smo mi sami ta uvjerenja. Ovo saznanje je bolno, ali i proces buđenja je povremeno (čitaj: više nego što bismo htjeli) bolan jer se moramo odreći svojeg dosadašnjeg identiteta. Ma koliko naš dosadašnji identitet bio lažan, dosad nam je predstavljao jedino čvrsto uporište u životu i ono na što smo se mogli osloniti. Kada se počnemo buditi, doživljavamo mnogo boli, razočaranja i otpuštanja. Bolno je vidjeti kako nam se ruše sve iluzije o tome tko smo. Zato je proces buđenja za mnoge ljude nesavladiv – ne mogu prijeći preko inicijalnog straha od gubljenja svojeg ego identiteta. Ali bolnije je ostati u tamnici ega. **Bez gubljenja ego identiteta nema slobode.** Možemo uređivati zidove svojih mentalnih ego zatvora stvarima, novcem, postignućima, odnosima, ali na kraju, to će i dalje ostati zidovi zatvora. Za buđenje je potrebno mnogo hrabrosti, no zato se i zove Junakovo Putovanje, zar ne?

Trenutna civilizacijska paradigma uči nas da se oslanjamo samo na analitički, logički um da bismo objasnili sebi svijet tako da ga razbijamo na dijelove, a onda ga putem istog tog uma pokušavamo ponovno sastaviti u razumljivu cjelinu. Ali Kozmos nije podijeljen na dijelove! Kada cjepkamo, na taj način ne koristimo mudrost cijelog svog bića, već se zatvaramo unutar mnoštva klasifikacija, imenovanja, kategorija, pravila, formula, zakona, odredbi, uputa, hodograma. Podučavamo u školama i fakultetima gomile informacija i suvišnih detalja, koje se sistematiziraju u određene cjeline te mislimo da je to znanje. **Činimo to – cjepkamo svijet – da bismo dobili iluziju kontrole.** Oslanjamo se isključivo na lijevu hemisferu, odnosno lijevi um, koji je analitičan, logičan i ne vidi dalje od mentalnog znanja. Mi se zapravo bojimo da ništa ne znamo. A ne znati je ego isto kao i ne biti siguran. Želimo znati, razumjeti da bismo bili sigurni. To je vidljivo u našim konstantnim pokušajima da nepoznato pretvorimo u poznato. Bojimo se svega nepoznatoga. Pokušavamo predvidjeti sve: kretanja tržišta, vremenske prognoze, opasne događaje, produciramo statistike o statistikama te prognoze i analitike kretanja svega i svačega. Sve u pokušaju da kontroliramo Kozmičku Stvarnost umovima. Međutim, um nema sposobnost zaista predvidjeti budućnost. Nitko ne može znati budućnost. Ali, to nas ne sprječava da trošimo ogromnu količinu energije

svakog dana u pokušaju da se osiguramo od budućnosti. Nikako da shvatimo da beskonačnu cjelinu cjelokupne Kozmičke Stvarnosti svodimo na naše skućene mentalne ideje o tome tko smo, kako funkcionira svijet i još gore: mislimo da kontroliramo tu Stvarnost. Uzimamo nedjeljivu cjelinu, mističnost postojanja i cjepkamo je na dijelove kako bismo imali iluziju da kontroliramo život. Gradimo zidove poznatoga oko sebe. Ti zidovi postaju naš mentalni model Stvarnosti – egova slika o tome što je dobro i loše, što se mora, a što se ne smije, što je moguće, a što nije. I ta slika uopće nije naša – naslijedili smo je od predaka, roditelja i sustava koji nas je »naučio« (programirao) što je život. Svakodnevno štitimo i čuvamo taj naš model Stvarnosti kako mu ništa ne bi priprijetilo. Postajemo sami čuvari svoje vlastite tamnice. Mućimo se i trošimo nevjerojatno puno energije da uguramo životna događanja u naš model Stvarnosti, koji, vidjeli smo, uglavnom i nije autentično naš, već naslijeđen i naućen, tj. programiran u nas u djetinjstvu kada smo bili poput spužvi nekritički otvoreni svemu. Sve što se ne uklapa u taj naš model Stvarnosti, kritiziramo, osuđujemo, odbacujemo, proglašavamo lošim ili nepoštenim. Ukoliko se dogodi da mu nešto priprijeti, borimo se, odupiremo se i racionaliziramo. Nesvjesno osuđujemo one koji su se usudili izaći van programa. Drugim rijećima, zatvoreni smo u zatvor ega koji je stvorio sliku svijeta u umu i odbija sve izvan te komforne zone (koja naravno, nije uopće ugodna, nego odaje lažni dojam da je »sigurna«). Svemu što se kosi s »istinama« ega, ne vjerujemo i tome se odupiremo, nesvjesno sabotirajući samoga sebe. U našoj komfornoj zoni se osjećamo sigurno sve dok nešto ne zaprijeti našem modelu Stvarnosti, poput neočekivanih događaja. Prije ili kasnije, vrijednosti koje smo usvojili iz kolektivnog programa odvedu nas do slijepe ulice. Primjerice, kada netko umre ili nas ostavi, ili uspjesi koje smo postigli nisu uspjesi da nas zadovolje jer nemaju stvarnu vrijednost. **Nešto potrese naš model Stvarnosti iz temelja.** Kada se to dogodi, cijela slika o tome tko mislimo da jesmo, uključujući i naš odnos sa svime oko nas, počinje se rušiti. Više ne znamo tko smo, ali šok nas je povezao sa nećim dubljim u nama. Panićarimo i činimo sve što možemo da bismo zadržali stari, normalni život na koji smo navikli. Molimo, cjenkamo se i borimo se da zadržimo svoj svijet od rušenja. Konstantno se pokušavamo održati u okvirima poznatoga – naše komforne zone. Ako ste se ikada pitali zašto ljudi koje poznajete dulje

vrijeme ne mogu i ne žele prihvatiti da ste se promijenili (iako nabolje!), eto vam odgovora: to im postaje stresno, jer se ne uklapa u njihovu poznatu sliku o vama. Ego želi da svi ostanu isti jer na taj način može predvidjeti njihovo ponašanje. Ako to ne može, ego je uznemiren, jer se tuđe ponašanje ne uklapa u mentalni model kojeg je sagradio o drugima kako bi se osjećao sigurno. Ego prezire promjene i nepoznato. Radije će vas držati u staroj slici negoli prihvatiti novu, jer je staro poznato, a po logici ega – poznato je sigurno. Ego će radije trovati sebe održavanjem cjeloživotne krivnje nekoga drugoga nego uvidjeti da druga osoba nije kriva i time se osloboditi. Stoga, po cijele dane nesvjesno radimo na održavanju naše komforne i sigurne zone. Ako stvari krenu na drugačiji način od onoga na koji smo navikli, postaje nam nelagodno, a ubrzo i stresno. Iako se dičimo da smo otvoreni svemu, zapravo činimo sve što možemo da se zadržimo u okviru onoga što nam je poznato. Čim se dogodi nešto neočekivano, um odmah počinje razmišljati: »Što da sada učinim kako bih bio siguran?« Um nam govori da popravimo situaciju koja se ne uklapa u ono što nam je dotada bilo poznato, tj. sigurno. Sve što radimo je motivirano održavanjem naše komforne zone – zone takozvane sigurnosti. Nismo ni svjesni da smo u zatvoru vlastite sigurnosti. Rešetke nam ne izgledaju kao rešetke koje nas zadržavaju unutra, već kao nužna obrana od vanjskih opasnosti. Štoviše, u većini se društava socijalno nagrađuje ponašanje usmjereno na sigurnost. Kuda god se okrenete, vidjeti ćete riječ »sigurnost«. Međutim, kao što smo vidjeli u priči o rupi u zidu, povremeno nekima od nas postane pretijesno u komfornoj zoni, pa postane nekomforna zona. Sigurnost više nije prioritet jer shvaćamo da život u sigurnosti prestaje biti život vrijedan življenja. Sigurnost je izolacija od života. Počinjemo shvaćati da možemo posvetiti svoj život očuvanju postojećih zidova ili se možemo otisnuti na Putovanje prema slobodi od vlastitog, skućenog modela Stvarnosti i napustiti lažnu sigurnost zidova poznatog »malog ja«. Kada smo spremni, Stvarnost nas pozove da krenemo »van«. Vodi nas snažna želja da shvatimo što je krenulo po krivom u našem životu, i to je početna točka našeg Putovanja prema pronalasku Jastva – naše prave prirode.

Većina ljudi ima istu reakciju kad im Stvarnost ponudi izlaz iz vlastitog kaveza – žele ostati gdje jesu i dalje se osjećajući sigurnima. I mogu vas čak i napasti ako ih pokušate izvući na silu. Ne kažu: »*Zaključan sam, pustite me*

van! Ovdje je tijesno i sve mora uvijek biti na isti način i sigurno!« Umjesto toga, stave nove tapete ili objese novu sliku na zidove svojeg mentalnog kaveza i čine sve što mogu da se zaštite od vas i svih drugih koji prijete njihovom modelu Stvarnosti i svijeta. Vole svoj kavez. Pustite ih. Ali, vi više niste taj čovjek. Vi ste prepoznali da živite u kavezu i morate van. Zapravo, sve vam je jasnije da ste se rodili kako biste izašli van. Izaći van znači proći kroz crnu rupu u zidu. Zid predstavlja granice vašeg uma, koji se čvrsto drži dosad naučenih uvjerenja o životu. **Većina naših uvjerenja zapravo je program, a ne naša stvarna istina.** Da biste pronašli svoju istinu, morate se otisnuti van granica svoje komforne zone. Morate dopustiti da se vaš dosadašnji svijet uruši. To ne znači da mora doći do destrukcije u vašim odnosima, poslu ili zdravlju! Vaše Jastvo nema cijenu za slobodu. Govorimo o rušenju vaših unutarnjih zidova sazdanih od uvjerenja kojima se držite »sigurnima«.

Iskustvo rušenja vašeg svijeta (komforne zone) je najvažnije učenje u vašem životu. Može ga potaknuti neki gubitak, trauma ili vanjska događanja ili se možete svojevrijem otisnuti na svoje Junakovo Putovanje, jer više ne možete pronaći smisao u okvirima poznatog vam života. Ne bismo trebali biti u zatvorima vlastitih umova. Naša prava priroda je neograničena, treba biti slobodna kretati se i širiti se posvuda. Naše Jastvo je slobodno imati sva iskustva bez straha, no kako bismo to doživjeli moramo se suočiti s time da nismo ono što smo mislili da jesmo i da život nije ono što su nas naučili da jest. Poput priče o rupi u zidu, moramo se naučiti iskoračiti iz svojih granica svaki dan pomalo, sve dok ih jednog dana sasvim ne nadiđemo. Svrha ove knjige jest da vam pomogne na tom Putu. Nitko drugi to ne može učiniti osim vas samih. **Na Putu nema nikoga tko umjesto vas živi.** Vi ste taj. Nema uzora za vas zato jer je ovo vaše Putovanje, a to znači da nitko još nije njime putovao. Sve ovo je samo radi vas, da biste vi pronašli sebe. Kada jedan čovjek pronađe svoju pravu prirodu i probudi se, efekti se prelijevaju poput energetske, svjetlosne atomske bombe na cijelo čovječanstvo, jer je sve povezano. Ne postoji odvojenost. Buddhino i Kristovo buđenje isto je kao i vaše. Sva odvojenost koju percipiramo osjetilima je optička varka uma. Naša transformacija na Putu, budući da smo cjelina, mijenja vibraciju polja zajedničke Stvarnosti, tako da momentalno pomaže i drugima.

UMJETNOST PODNOŠENJA

Od vas se traži da sakupite svu snagu koju imate (i onu koju još ne znate da imate, ali ćete je Putem pronaći – i ona je u vama!) te da počnete hrabro prekoračivati granice poznatoga u svojem životu. To u praksi izgleda ovako: prepoznajte kada se približite granicama svojeg zatvora, a to vam se događa mnogo puta tijekom dana. Ukoliko to niste primijetili, ja ću vas otrijezniti: većinu vremena marljivo radite na tome da ostanete u komfornoj zoni. Što mislite, koja je svrha misli: *Kako da nađem siguran posao?; Kako da se osiguram da me partner ne ostavi?; Što mogu učiniti da saznam što me čeka u budućnosti?; U što da uložim svoje novce, vrijeme i energiju kako bih bio siguran?; Kako da se nekome svidim?; Kako da budem uspješan?; Kako da me svi vole?; Kako da se osiguram od svega što mi može nauditi (smrti, napuštanja, razočaranja, patnje, bolesti...)?*

Pokušavamo mislima osigurati da se nećemo morati suočavati ni s čim izvan zidova našeg zatvora. Potreba za sigurnošću vodi nas u izolaciju u kojoj još više gubimo povezanost s drugima i svijetom oko sebe. Moramo dobro čuvati svoje zidove zatvora jer smo unutar njih sigurni. Nije važno što ne smijemo izaći, barem smo sigurni. Svaki puta kada nešto zaprijeti našem poznatom i sigurnom, javlja se **kognitivna disonanca**, odnosno odbacujemo sve što se ne uklapa u naš sigurni, poznati model Stvarnosti. Javljaju se osjećaji straha, nesigurnosti, krivice, nevrijednosti. A kada se to pojavi, ili se povučemo od nepoznatoga ili pokušavamo silom stvari vratiti na staro i poznato, odnosno prihvatljivo i komforno. Umjesto da se povučete, odsad možete krenuti s novim načinom: svaki puta kada se približite zidovima zatvora (rupi u zidu), krenite korak dalje, bez obzira na strah i ostalu nelagodu. Jedna od najvažnijih vještina koju mora savladati svatko tko je na Putu, jest ono što su drevni alkemičari (također Junaci) zvali *podnošenjem*. Podnošenje je umjetnost. **Podnošenje ne znači trpljenje, već sposobnost da ustrajemo bez obzira na nelagodu.** Naime, ako znamo da je za nas neka aktivnost dugoročno dobra i da će nam donijeti željene rezultate, onda moramo biti spremni podnijeti kratkoročnu nelagodu koja nam stoji na putu do cilja. Podnošenje je, dakle, ustrajanje bez obzira na okolnosti. Stisnemo zube i pregrizemo strah. Biti na Junakovom

Putu znači biti spreman podnijeti trenutke straha, boli i nesigurnosti zbog toga što ih moramo nadići ukoliko ih se želimo osloboditi. Ne kaže se uzalud da se moramo suočiti sa svojim strahovima i demonima, a to ne možemo učiniti ako se skrivamo ispod kreveta i očekujemo da će to učiniti netko umjesto nas. Nema spasitelja niti princa na bijelom konju koji će vas spasiti od svega neželjenog na Junakovom Putovanju – vi ste taj!

Podnošenje, u smislu Putovanja, znači prihvatiti, izdržati i nadjačati. Biti na Putovanju znači biti spreman podnijeti strah od prelaženja vlastitih granica komforne zone. Svaki dan. Nikada se ne vraćati na staro. Uvijek ste na rubu, a Jastvo vas gura preko tog ruba. **Ne opirite se, već se prepustite.** S vremenom ćete shvatiti da vas ništa zapravo ne može ozlijediti. Kada dođete do svojeg ruba, opustite se bez obzira na strah i samo prijedite. Samo zakoračite. Zatim prijedite ponovno preko onoga što ste mislili da ne možete. Ispred vas je uvijek samo jedan korak kojeg trebate poduzeti. Samo jedan. Ovaj sada. Zamislite da vaš dan izgleda tako da možete bez problema prelaziti preko svih strahova, nelagoda i prepreka? Zamislite da možete živjeti svoj život slobodno bez obzira što se izvana događalo. **Jednostavno doživljavate iskustva i interakciju sa svijetom iz osjećaja dubokog unutarnjeg mira. Nema više zidova zatvora koje morate čuvati, pa je sva vaša energija slobodna živjeti život umjesto da ga štiti.** Kada dođete do ruba samoga sebe, i pojave se strah ili nelagoda, prođite kroz njih. Ovako žive probuđena bića. Ovako možete živjeti i vi.

Na samom početku Putovanja, Vodič (koji ga i otpravlja na Putovanje) upoznaje Junaka s **tajnim moćima koje Junak ima**, a koje će mu trebati na putu. Te su moći već u vama, ali morate se sjetiti kako ih koristiti. Drugim riječima, morat ćete ih **izvještiti**. Prva tajna moć, koju uvijek posjedujete, je vaša unutarnja snaga, odnosno mogućnost podnošenja. Dakle, kada vam tijekom Putovanja bude izazovno, sjetite se da morate naučiti podnositi. Ne trpjeti, već hrabro pustiti da kroz vas prođe strah bez da mu povjerujete. Povučite se dok se ne povрати ravnoteža. Tako vam vaša unutarnja snaga svakim danom postaje sve dostupnija. Bez brige, vaša snaga je u vama čak i ako vam se čini da vam je posve nedostupna. Snaga se mora probuditi kroz izazove, nema drugog načina. Prolasci kroz strahove svakim danom postaju lakši, sve do trenutka kada shvatite da strahovi više nemaju nikakav utjecaj na vas. Jednom kada ćete doći do toga da više ništa ne podnosite, za

vas više nema straha. Postoji izreka koja mi se davno duboko urezala: **ne možemo se boriti protiv strahova, možemo samo naučiti preletjeti iznad njih.** To znači da ih samo promatramo i ne reagiramo na njih – tada nemaju nikakvu moć nad nama. To nas vodi do vaše druge moći. Druga tajna moć, koju uvijek nosite sa sobom, jest biti Promatrač.

Upoznajmo se sada s Promatračem.